

Kitap bir ihtiyaçtır.

KELİMELERİN EFENDİSİ

Ask-I Muhabbet

ÜMİT YÜKSEL

İNSAN VE
HAYAT
KİTAPLIĞI

İstanbul 2018

İÇİNDEKİLER

<i>Takdim Yerine Kelimelerin Hissiyatı</i>	7
‘Emoji’ Geldi Hasbihal Azaldı.....	11
Özgürlük Çıkmazı Ey Didârı Hürriyet.....	15
‘Stres’siz Kelimeler Meclisi.....	19
Aklınız Tutulmasın!.....	25
Kelimelerin Efendisi “Aşk-ı Muhabbet”	29
Kalbi Temiz Mümeyiz.....	33
Bugün Ne Yapmadın?.....	37
Berber Tekerlemesi.....	41
Yolda Eglenme!.....	45
Klasik Şartlanma.....	49
Uzak Köyün Hikâyesi.....	53
Yerinde Yeller Esiyor “Mor Çiçekli Harman”	57
Çeşmeden Şişeye Sebilden Büfeye.....	61
Fakir Kelime Zengin Hikâye.....	65
Raf Ömründen Tükenden Nefeslere.....	69
Yozlaşan Toplum Bozkırlaşan Toprak.....	73
Var mısın Yoğun musun?.....	77
“İmtihan”ın Dünyası.....	81
Kurumlaşamayanlardan mısınız?.....	85
Klişeleri Yıkıyoruz!.....	89
‘Âtl’dan ‘Tatil’e: “Dinlenirken Arpa Yol!”	93
Mektuplu Günler.....	97
Faili Meçhulden Naibi Faile.....	101
Bir Vedanın İfadesi Allah’a İsmarladık.....	105

Takdim Yerine Kelimelerin Hissiyatı

Kelimelerin hissi yoktur; ama hissettirir, onlardan hisler hasil olur. Çünkü insan his, irade ve tefekkür melekesine sahiptir, kelimeleri birer his taşıma aracı/vasıtası kılar kendine. Bütün her şeyi ‘aşk’la yaptığını da söyler. Telaffuz doğrudur; ancak hamledilen/yüklenilen manalar muhtelifdir.

Derler ki “Aşkı okuyan değil, yaşayanlar anlatır. Gerçi anlatsa kim anlar.” O zaman yaşamadığımız için mi anlamıyoruz. Yoksa anlamadığımız için mi yaşayamıyoruz. Bu dilemmanın nihayeti de kazananı da yok. Günümüze kadar gelebildiyse, aşk da bütün kelimeler gibi hakiki manada anlaşılmaya ve yaşanmaya muhtaç. Yoksa anlaşılmayan ve yaşanmayan bir kelime lügatte mevcut olsa bile hayatta yeri yoktur. Bu sebepten Kelimelerin Hikâyesi serisinin ikinci kitabına, Kelimelerin Efendisi ismi verildi. Kitaptaki kelimeler, İnsan ve Hayat Dergisi’nde 2016 - 2017 yılları içerisinde her ay yer buldu. Kitaba tema olarak hissiyat, kelime olarak aşk başlık seçildi.

Efendi olabilmek ve kalabilmek ‘değişmeyen tek şey değişimin kendisidir’ cümlesinin silip süpürdüğü, aşka her türlü sinsi manaların yüklendiği gösteri çağında, efendilik ile aşkı yan yana koymaya çalıştığımızda ise ‘adam gibi’ aşık olabilmek veya maşuk kalabilmek ne derece mümkün!

İnsanın his dünyasının bir numaralı kelimesi haline getirilen aşk; en fazla yontulan, değiştirilen, altına farklı matalar gizlenen, ifşa ve talan edilen, yağmalanan, insanogunun başına iyi veya kötü ne hal geldi ise bir numaralı sebeptir, yerine göre vesiledir. İnsanın aklını elinden aldığı veya nefsanî hislerini tetiklediği için de vücudunu ve ruhunu kontrol eden bir kelimedir. Hissine sahip olamayan, ne dediğini bilmez olur da bütün kelimeleri manasızlaştırır. Sonra her şeyi aşk'tan sanır; oysa çölde serap görür de aldanır.

Aşktan çok muhabbet, daha sıcak durur lisanımızda. Yoksa aşkın karşısına dikilen 'love'ler bize göre değildir. Göz, dil ve söz yani bakmak, konuşmak ve dinlemek ile hasıl olan muhabbettir esasında aranan. Yani hâvass-ı selime/beş duyu dediğimiz şeyle taşınır, kalple duyulur.

Hisler çağının sadece kelimelerin cismine, insanın maddesine yoğunlaştığı düşünülürse, aşkın Kelimelerin Efendisi addedilmesine hak verirsiniz. Aşk, akılda ve vücutta değil kalpte ve ruhta aramanın lüzumunu hissedersiniz. Tıpkı kelimelerin manasını sadece morfolojisinde/şeklinde, telaffuzunda değil etimolojisinde/köklerinde, vaz edildiği yerde aramak ve anlamak gibi. Kelimelerle muhabbetiniz, ülfetiniz daim olsun...

İstanbul, 2018